

Druwan

Välsorterad

FRUKT- och
KONFEKTYRAFFÄR

TELEFON 673

När det gäller

BLOMMOR

Iris Blomsterhandel

BLOMSTERFÖRMEDLING

Hulda Pålsson

FINJA

MANUFAKTUR-, SPECERI-
och DIVERSEAFFÄR

TELEFON 3

Hushållstvätt
Hotelltvätt
Affärstvätt
Stärktvätt
Overallstvätt

Tvätt-Tjänst

Magasinsgät. 26

Ordertelefon 884

STYR

DINA steg till

*Göinge-
Konditoriet*

Vi garantera, att Du blir nöjd!

...förlova Er?

Köp ringarna i

N. Selanders

Guldsmedsaffär

Eks Matsalar

CENTRALHOTELLET
Telefon 997

FRUKOSTAR
MIDDAGAR
SOUPÉER

REKOMMENDERAS

Drick kaffet

på

Weséns eller Cecils

CONDITORIER

SNAPPHANEN

AUGUSTI 1946

ÅRGANG 4

Med T 4 i Wien — se sid. 3!

TIDNING FÖR KUNGL. SKANSKA TRÄNGKAREN

**Närmast
och
bäst**

är att gå till

Ewy-
Foto
SOLGARDEN
TEL. 1045

CITY

CAFÉ och MATSALAR

Telefon 1135

à la carte hela dagen
Muckskivor arrangeras
Begär förslag!
Den goda maten hos
CITY

ELIASSONS

BAGERI

SPECERI- och DIVERSEAFFÄR

vid Trängkåren

REKOMMENDERAS

Trikå-Norden

TRIKA

STRUMPOR

UNDERKLÄDER

Norregatan 1 - Tel. 1154

Fritiden

kan förutom till studier — jäm-
väl användas för inköp hos

F. Thereström

N. O. Rosendahl

Civil- och Militärkrädderi

REKOMMENDERAS

Besök

Café Concordia

Telefon 647

GOTT TIPS!

Gör Edra inköp i

Dorés Tobaksaffär

Järnvägsgatan 5. Tel. 191

Gynna annonsörerna!

BETALD ANNONSPÅS

SNAPPHANEN

TIDNING FÖR KUNGL. SKANSKA TRÄNGKÅREN

Arg. 4

ANSVARIG UTGIVARE: KAPTEN JÄMTFJÄLL

Redaktör: Vpl Kaj Sandell

Nr 1

Med svensk militärkonvoj till Wien.

Några intryck från andra svenska hjälpdetachementets resa till Wien i april 1946.

Birger Hasselrot

var som chef för ett svenskt hjälpdetachment till Wien bättre än de flesta i tillfälle att överblicka den situation i vilken kriget försatt tusentals människor. Han ger här en intressant och intierad skildring från våra dagars Österrike och ger i siffror en klar bild av hur mycket den svenska hjälpen betyder för utlandet. Som bekant var en del av det manskap som medföljde detachementet uttaget på T 4.

Den i Wien pågående svenska barnbespisningen omfattade under våren 1946 26.000 barn i åldern 3-6 år. Detta antal barn erhöles under tre månaders tid dagligen ett mål mat med ett näringsvärde av omkring 800 kalorier. Numera har antalet samtidigt utspisade barn kunnat någas. Det är betydande kvantiteter livsmedel som tid efter annan måste föras från Sverige till Österrike för att

barnbespisningen skall kunna genomföras i avsedd omfattning. Enär transportererna ännu så länge mest utföras landsvägsledes, har det varit rätt så besvärligt att på ett lämpligt sätt organisera den kontinuerliga tillförseln av de för bespisningen erforderliga förnödenheterna.

På framställning av Svenska kommittén för internationell hjälpverksamhet beslöt Kungl. Maj:

i mitten av mars månad innevarande år att ett militärt hjälpedetachment skulle organiseras för transport till Wien av omkring 300 ton livsmedel m m, en i och för sig betydande livsmedelsmängd, som dock endast motsvarade ett par månaders behov för den svenska barnhjälp i staden. Detachmentet skulle organiseras huvudsakligen med hjälp av trängkårens bilfurir- och bilkorpralskolor. Varje kår skulle organisera en pluton. Stab och tross organiserades av personal och materiel från samtliga kårer. Organisationsarbetet sattes omedelbart igång, och den 7 april startade detachmentet från Hässleholm på sin långa färd. Efter tre dagars uppehåll i Wien återkom detachmentet till Hässleholm på eftermiddagen den 24 april. Den närmare 5.000 km långa färden hade genomförts utan någon som helst avvikelser från de uppgjorda planerna.

Marschvägen hade anvisats av de allierade myndigheterna. Den skulle gå genom Danmark och därefter över Flensburg, Kiel, Lübeck, Hamburg, Hannover, Kassel, Stuttgart, München och Salzburg. En viktig förutsättning för verksamheten var, att detachmentet i alla avseenden skulle vara självförsörjande. Någon hjälp från de allierade ockupationsmyndigheterna ifråga om livsmedel, drivmedel, inkvartering eller annat kunde icke påräknas annat än i undantagsfall. Från invånarna i Tyskland och Österrike var givetvis intet att hämta, det visste man. Det blev att anpassa organisation och utrustning härefter. Samtidigt var det nödvändigt att inskränka det för detachmentets egen försörjning erforderliga utrymme så mycket som möjligt.

En snabb uträkning gav vid handen, att enbart behovet av bensin skulle komma att uppgå till c:a 250 ton inklusive emballage. Det var icke möjligt att medtaga en sådan drivmedelsmängd på detachmentet, då i sådant fall knappast något ut-

rymme skulle återstå för den avsedda egentliga lasten. I stället måste särskilda bensinlager uppläggas i Lübeck, dit transporten skedde med båt, och i Stuttgart, till vilken plats bensinen fördes med detachmentets drivmedelstross. Denna bestod av nio lastbilar med tillhörande släpvagnar och hade en lastkapacitet på i runt tal 50.000 l. Drivmedelstrossen avgick fem dagar före huvudstyrkan och mötte därefter efter fullgjort uppdrag huvuddelen av detachmentet i Lübeck.

Genom omsorgsfull planläggning lyckades man på likartat sätt nedbringa det erforderliga utrymme för de övriga slag av förnödenheter, som erfordrades för detachmentets eget behov. Livsmedlen utgjordes t ex av vacuumtorkade rätter, kex, smörrost och andra hållbara varor med förhållandevis ringa vikt. Men det var i alla fall mycket som måste med, tält, ved (c:a 300 säckar!), vattenkäril m m. Eftersom man icke kunde påräkna gränis eller halm som underlag i tälten, tilldelades varje man dels en sovsäck, dels en renhud. Att sömnen måste bli god med en sådan utrustning visade sig snart. Det för Wienhjälpens disponibla lastutrymme kom att utgöra 330 ton. Av lasten kom c:a 30 ton att bestå av medicintran, 5 ton av läkemedel och instrument samt resten huvudsakligen av livsmedel. För utlandssvenskarnas föreningsräkning medfördes ett 40-tal lådor. I allt bestod detachmentet av 71 lastbilar, varav 2 kokbilar, 3 bärgningsbilar, 2 verkstadsbilar samt 1 ambulansbil samt dessutom 2 bussar, 9 personbilar och 12 motoreyklar. Samtliga lastbilar voro 6 tons Scaniavagnar och samtliga voro försedda med släpvagnar med en lastkapacitet av 2—3 ton. Varje lastbil hade sålunda att taga minst 8 ton. Det är något annat det än de i våra vanliga bilkompanier ingående lastbilarna, för vilka man icke kan räkna med högre lastkapacitet än 3 ton. Personalstyrkan var sammanlagt 215 man, av vilka

Till vänster ses T 4-plutonen rasta på en tysk autostrada; i mitten en rysk soldat och till höger en av tyskarnas radaranläggningar.

de flesta som sagt utgjordes av elever i trängtruppernas korpal- och furirskolor och en mindre del av plutonchefselever.

Färden till Wien genomfördes på åtta och återfärden på sju dagar. Dagsetappen var i medeltal 35 mil, ganska mycket för ett förband av detachmentets storlek. Den märkligaste prestationen utfördes av en grupp om en buss och 4 lastbilar, som vid ett tillfälle körde 70 mil utan uppehåll för vila. Att färden bjöd på många erfarenheter och lärdomar ur militär synpunkt, är ju lätt att förstå. Men även i övrigt blev den säkerligen minnesrik och givande för alla de pojkar i 19—20-årsåldern, som fingo förmånen att kasta en blick på förhållandena när den krigshärjade kontinenten.

Det första verkligt bestående intrycket gav väl åsynen av alla de bombhärjade städerna i nordvästra Tyskland, främst Kiel, Lübeck, Hamburg, Hannover och Kassel. Hur det ser ut i dessa städer, som till större eller mindre del ligga i ruiner, har ju beskrivits av många, och bilder från de härjade områdena ha visats i pressen och på annat sätt. Men först sedan man på ort och ställe sett den ohyggliga förödelsen, kan man göra sig en föreställning om vad kriget verkligen inneburit för miljontals människor. Det märkvärdigaste är att livet i alla fall går vidare i ruinstäderna, fullt med folk är det på gatorna och alla tycks ha ett bestämt mål för ögonen, även om det i de flesta fall kanske är att skaffa den föda, som kan erhållas inom den knappt tillmätta ransonens ram. Men var bor alla människor i sådana städer som Hamburg, Hannover och Kassel? Författaren har förgäves försökt att få ett svar på den frågan.

Nästan lika djupt skakad som man blir av anblicken av de nu i ruiner lagda men en gång så välmående städerna blir man av den ohyggliga nöd, som är en följd av utbombningen och livsmedelsbristen. I affärerna finns knappast något att köpa. De flesta äro stängda. Utanför livsmedelsaffärerna ser man i allmänhet långa köer, och alla ha hinkar eller andra käril för att hämta livsmedlen med. Pappersbristen är som bekant stor. Att både

Ing. Erik Westerberg med vår reparationsverkstad vid Lichtensteinalpalas, Wien

barn och äldre bära spår av långvarig undernäring är ju ingenting att förvåna sig över, när man vet hur knapp den dagliga livsmedelsransonen är, men man frågar sig ofrivilligt hur lång tid det kommer att taga, innan någon nämnvärd förbättring kan väntas. Kanske blir det en vändning till det bättre, då den skörd kommer, som nu alla hoppas på. Att bränslebristen varit svår framgår bl. a. av att de flesta av Tysklands vackra alléer huggits ner. Endast stubbarna längs vägarna ge en antydning om hur landskapet en gång sett ut.

Som en skärande kontrast till ruinerna och befolkningens alla bekymmer stod den utomordentligt vackra naturen i Sydtyskland och Österrike. Sommaren hade just gjort sitt inträde där i mitten av april, och med den friska grönskan, alla de fullt utslagna fruktträden och alla blommorna kunde den icke undgå att göra sitt intryck på oss, som kommo från den karga Norden. Detachmentet gynnades i hög grad av vådrets makter, och under mer än en vecka under resan sken solen med riklig värme från en ständigt molnri himmel. Anblicken av de sydtyska och österrikiska alperna med de solbelysta snöhöjda topparna var verkligen imponerande, men jag undrar om icke det så gott som fullständigt oskadade Heidelberg gjorde det största intrycket på de svenska pojkar.

Läs HÄSSLEHOLMS DAGBLAD

Stadens och nordöstra Skånes första moderna dagliga tidning
Snabb nyhetstidning — värdefulla kulturartiklar

— En pigg tidning för vaket folk —

Politisk färg: Folkpartiet

Wien tog emot detachementet i sin fagraste sommarskrud. Detta gjorde, att staden vid första ögonkastet icke såg så skamfilad ut som man väntat. Att Wien genomgått alla ett krigs hemsökelse visade sig emellertid ganska snart. En hel del av de mest kända byggnaderna äro förstörda, såsom Stephansdomen, wienarnas stolthet, rådhuset, operan och parlamentsbyggnaden. Pratern, den kända förlustelseplatsen, är helt förstörd. Återuppbyggnadsarbetet är emellertid i full gång, men det kommer att kräva lång tid på grund av brist på arbetskraft och material. Livsmedelsbristen är mycket stor och därför mottogs också den stora livsmedelssändningen med glädje.

Den svenska livsmedelsutdelningen i Wien äger rum i Rädda Barnens regi. Det fanns i april 104 utspisningsställen, i regel förlagda till de utomordentligt trevliga och väl inredda barnträdgårdar, varav Wien har ett så stort antal. Maten tillagas i ett centralkök och köres därifrån med Rädda Barnens lastbilar dagligen ut till de olika utspisningsställen. Författaren var i tillfälle att under en dag följa barnbespisningen på ett flertal olika platser, och det var roligt att se hur strålände glada barnen voro över den mat som bjöds dem och att se hur förhållandevis friska och välmående de barn voro, som under ett par månaders tid fått den svenska maten som ett tillskott till sina egna rationer. Den ifrågavarande dagen skedde vid en liten högtidlighet utdelningen av den "miljonte" svenska portionen i Wien till en liten parvel, som dagen till ära fick en liten påskpresent. Men man behövde icke tillbringa många minuter i Wien för att finna att den svenska hjälpen endast är som en droppe i havet. Att den skall fortsätta så länge behov av den föreligger, är väl givet, men nog vore det

önskvärt med en väsentlig utökning av den svenska hjälpen.

Trots den rådande nöden blomstrade musiken och teaterlivet i Wien. Tisdagen före påsk var det Strindbergrecitation på en av teatrarna och på en annan spelades Strindbergs "Påsk". Detachementets hela personal var en kväll av österrikiska staten bjuden att åhöra statsoperans framförande av Figaros bröllop. Föreställningen ägde rum i Theater an der Wien, eftersom "Staatsoper" ju blivit förstörd.

Det har tidigare angivits, att 2 bussar ingingo i detachementets fordonspark. Detachementschefen hade nämligen under hand av utrikesdepartementet fått i uppdrag att om möjligt från Wien medtaga en del därvarande civilpersoner, som fått inrese-tillstånd till Sverige och även beviljats utresetillstånd ur Österrike. Bussarna medfördes för detta ändamål. Sedan en del formaliteter avklarats, lyckades det detachementet att till Sverige hemföra ett 30-tal män, kvinnor och barn. De flesta voro svenska medborgare, för vilka annan möjlighet att företaga resan till hemlandet icke stätt att finna. En del voro emellertid annat lands undersåtar men med svenska anhöriga. Detachementet hade icke mycket att erbjuda av bekvämlighet — förläggning i tält och vacuumtorkade livsmedel var det enda som stod till buds, men författaren har en stark känsla av att de flesta av de civila passage-rarna skulle nöjt sig med vad som helst, blott de fingo komma till Sverige. Det var roligt att se deras glädje över det tillfälle att nå det efterlängta målet, som nu kunde erbjudas dem.

Detachementet blev överallt mottaget med den största välvilja. Från de allierade ockupationsmakternas sida gjordes allt för att underlätta detachementets verksamhet. Under färden genom Danmark ordnades såväl inkvartering som förplågnad genom försorg av Danska Röda korset på ett utmärkt sätt. Det var under dessa förhållanden enbart angenämt att få vara chef för det svenska hjälpedetachmentet.

Truppen skötte sig mönstergillt. Det var märkligt att se hur väl de enskilda bil- och motorcykel-förarna, då så var nödvändigt, kunde taga sig fram på egen hand fastän de i allmänhet varken behärskade tyska eller engelska. Redan första dagen på tysk botten körde en lastbil fel och kom på kvällen till Hamburg i stället för till trakten av Lübeck. Till råga på olyckan gick bilen sönder. Men nästa morgon kommo de båda bilförarna åkande till detachementets förläggning i en brittisk buss och bilen kom så småningom också fram

Hässleholm — en växande stad.

Bebyggelse vid Tredje Avenyen

Den som i dessa dagar blir i tillfälle att följa Hässleholms raska utveckling, som återspeglas på mångahanda sätt, har svårt att tro, att det för blott 85 år sedan endast fanns fem-sex små oanständiga stugor här. På den tiden liksom för övrigt sedan forntiden var Röinge samlingspunkten för häradets tingsmenighet.

Om alltså staden inte på något sätt kan peka på egna gamla traditioner har den ganska mycket att

med allierad hjälp. Och ändock behärskade ingen av de båda förarna engelska språket.

Det mest bestående intrycket av resan på kontinenten är den nästan ofattliga skillnaden mellan förhållandena i vårt land och de som råda i de krigshärjade länderna. Först sedan man med egna ögon fått se hur livet där ute ter sig, kan man riktigt fatta den lycka vi alla här hemma fått erfara genom att vårt land undgått att indragas i krigets virvlar. Vi ha sluppit att se våra hem skövade och vi ha sluppit hungersnöden. Endast på ett enda sätt kunna vi uttrycka den tacksamhet vi böra känna härför: genom att hjälpa de nödlidande folken så långt i vår förmåga står. Vi ha gjort mycket. Men än är vår förmåga ingalunda uttömd.

Birger Hasselrot.

anknyta till. Inte minst då vad det gäller Hässleholmsgården, herresätet söder om staden, som fått sitt namn av det. Redan på 1500-talet omtalas byggnaden i ännu bevarade urkunder, av vilka det också framgår att den 1743 inköptes av släkten Ehrenborg.

Det var en av ehrenborgarna, löjtnant August Ehrenborg, som under mitten av förra århundradet skänkte mark för uppförande av Hässleholms järnvägsstation, som kunde tagas i bruk den 1 december 1860. Stadens fortsatta utveckling har karakteriserats av en utbyggnad av området kring stationen, som till en början var i det närmaste alldeles obebott.

Så sköt då byggandet fart. Den livliga bebyggelsen resulterade i att invånarna på den forna öde heden från och med 1887 kunde räkna sig som invånare i ett municipalsamhälle. Utvecklingen fortgick på det hela taget ohämmad, och 1901 var Hässleholm köping för att tretton år senare erhålla sina stadsrättigheter. Det var ingen stor stad 1914 och ännu 1941 var invånarantalet så blygsamt som 3,891. Då inkorporerades emellertid en hel del områden och genast sprang siffrorna i höjden till 7,224.

Under de senaste fem åren har blott obetydliga inlemningar av omkringliggande områden före-

KARTOR - BREVPAPPER - KART-
FODRAL - FILM - RESERVOIR-
PENNOR m. m.

köper Ni bäst och billigast hos

HÅNELLS

1

SNAPPHANENS PRISTÄVLING

VEM ÄR VEM

?

Vem känner igen den klassiska profilen här ovan? Den som gör det och dessutom kan avgöra vilka de andra äro på vidstående sida som stått modell för silhuettklipparen, har alla möjligheter att tjäna en tia om han (ev. hon) sänder in lösningen till personalvårdsofficeren, T 4, före den 30 september.

Man behöver givetvis inte namnge alla för att få vara med i tävlingen. Lycka till!

2

3

4

5

6

7

8

9

10

Ett av HSB-husen vid Tredje Avenyen

kommit men i denna dag finns omkring 8,500 personer inom stadsgränsen. En siffra, som för varje dag blir allt mera missvisande. När så Skånska Pansarregementet snart väntas hit är det inte underligt att man på allvar räknar med att sensationellt snabbt ha 10,000 invånare i Göingemetropolen.

Den som inte nöjer sig med att taga en titt på staden sådan den ter sig sedd från stationstrappan

Första gången.

En värnpliktig har varit inne hos batläkaren med sin värkande axel och enligt sin egen mening avfärdats väl enkelt. En av de alltid lika rara systrarna frågar medlidamt vad som fattas honom.

— Ja, det vet jag faktiskt inte själv. Doktorn sa' ingenting om den saken. Men han trodde förstås att det var simulation.

— Brukar ni simulera då?

— Nej, det här är förata gången.

utan på allvar försöker fånga den växande stadens själ, kan inte undgå att fascineras av farten, ja, nybyggerivern, som kännetecknar arbetet. Man har kanske mycket att klaga på när man kommer från större samhällen för att under ett års tid fullgöra sin värnplikt här, men lika litet som man byggde Rom på en dag skapar man nästintill storstaden Hässleholm på några få timmar.

K. S.

Hållplats.

En furir — inga namn — har lektion i hållplats med en pluton på fjärde kompaniet. Han redogör då bland annat för personalens uppgifter och nämner med sedvanlig uppriktighet att läkaren på en hållplats inte har ett enda dugg att göra.

Så vänder han sig till en av plutonens pålitligaste apexare och frågar: "Vad gör läkarassistenten?"

"Han hjälper läkaren", kommer svaret blixtnabbt.

Vi har möblerat många militärens hem och hoppas få göra detta även i fortsättningen

Billiga priser — Goda betalningsvillkor

S. Andersons Möbleringsaffär A.-B.

Etabl. 1881 - Stortorget, Hässleholm - Tel. 41-641 växel

Trettiotre strävsamma men roliga år vid Trängen.

Avskedsintervju med fanjunkare Ahlström.

Fanj. Ahlström

ser att plocka fram, men alla ha de så stort värde att en klassificering svårligen låter sig göra. Men det är givet, säger han, att både tyngden av den första strecken och stolpen och känslan av trygghet, som följde med det första kopplet är saker som man aldrig kan glömma. Men det är ju heller knappast meningen.

Som gammal hästman — denna gren av tjänsten har för övrigt intresserat honom mest — kan fanjunkaren inte undanhålla oss ett minne, som han själv sätter stort värde på. Man skrev 1928 och underofficerarna fick för första gången vara med om hoppningar på Jägersro. Fanjunkare Ahlström märktes bland de deltagande och han kunde på sin goda häst Danilo genomföra den mycket svåra banan med fyra fel.

Den första egentliga kontakten med allvarliga förhållanden fick fanjunkaren ganska snart. Han hade blott legat inne ett år, då kyrkklockorna en söndag talade om att det var mobilisering. Kompanichefen satte genast igång med ett intensivt arbete och fanjunkaren kan endast svårligen tänka sig att det kan uträttas mera på tolv timmar än det gjordes där den dagen. På natten fick man för övrigt sova med kläderna på då man väntade larm när som helst. Fanjunkaren placerades vid en sjukvårdstropp, där han till chef hade den kände lunda-

33 långa års tjänstgöring vid Trängen hade fanjunkare Emil Ahlström bakom sig när han den 29 juni för sista gången som militär styrde ut sin cykel genom grind nummer ett. Ja det är kanske en överdrift ty här om någonstades kan man våga låna Falstaff Fakirs "zebran är ett randigt djur, ränderna går aldrig ur." Ty fanjunkare Ahlström är militär av födsel och ohejdad vana och det är inte tu tal om att han ofta kommer att göra kåren den äran även i framtiden.

Men så är också hela hans liv förknippat med T4, där han verkat sedan 1913, då kåren endast hade sex år på nacken. Detta år värvade han sig, var furir 1916, sergeant fem år senare, upphöjdes till fanjunkares rang och värdighet 1933 och blev svärdsman 1938.

Fanjunkare Ahlströms militära levnad har varit arbetsam — det är otaliga som kan intyga hans ovanliga arbetsförmåga — men han kan inte gå med på att den varit annat än trevlig. Det har blivit så många ljusa minnen, så mycket att minnas. Och har man blott det rätta intresset och viljan att tränga in i arbetet blir det ett härligt yrke. Ja, så härligt, att fanjunkaren, när han nu ser tillbaka på sina många tjänstgöringsår inte kan tänka sig sitt liv framlevt under andra former.

När det blir tal om minnen blir det alltid besvärligt för den gode fanjunkaren. Han har mas-

Carl Andersons
MÖBBLER
— HÄSSLEHOLM —

professorn Ingvar, och han klagar alls inte över dessa första erfarenheter.

Ganska naturligt är att ett av de allra roligaste minnena just har med hästar att göra. Det var 1915 och kårens stamskola var på övning i kristianstadstrakten. Fanjunkaren var med på en sida i spaningskavalleriet medan motsvarande tjänst på andra sidan handhades av A 3. Överstelöjtnant Palm, som var chef för övningen, hade noga betonat att hästarna inte under några omständigheter fick galoppa och den sergent som klockan sex ledde truppen ut från Önnestad underströk det ytterligare allt medan man tog sig fram mot Skepparslöv. Vid ett ställe går vägen under järnvägen och strax bortom delar sig vägen och leder mot Vä och Kristianstad. När man hade passerat förbi där och för kanske hundrade gången fått höra att hästarna inte fick gå i galopp såg man plötsligt sina kolleger från andra sidan.

Då kommanderade sergeanten "gevär ut", vände hästen från fienden och satte av i full karriär så småningom följde av sitt folk. När man kommit halvvägs tillbaka stoppade sergeanten men inte förr! Tilläggas bör att man då hade all möda i världen att känna igen de av landsvägslera prydda ryttarna.

Ja, det är mycket sådant fanjunkare Ahlström har att berätta från sin skiftande verksamhet inom det militära. Men han glömmer att tala om allt vad han på sin fritid betytt för kåren. Han har inte undgått en del förtroendeuppdrag och om något sådant kan skötas perfekt har det varit så när det gällt honom. Man behöver bara erinra sig arbetet med kårens bibliotek. Det kan anses vara signifikativt och fullständigt till fyllest.

K. S.

Ett foto från

LINDHOLMS

är alltid en välkommen gäva.

Stor sortering av RAMAR och ALBUM

Framkallning och kopiering

Östergatan 7

Telefon 1088

MATKÖN GÅR UNDER JORDEN.

Att inmundiga måltiderna i den kuriösa matsal, som ett varmgarage onekligen utgör, är en av de sensationer, som årets rekryter får vara med om. Allt medan sprängskott och ljudet från lyftkranarna markerar framåtskridandet på arbetet med den nya matsalen traskar kårens manskap ner till varmgaraget vid grind nummer fyra där man ordnat en provisorisk utspisningslokal — som faktiskt är bättre än den gamla, om man skall vara uppriktig. För kökspersonalens vidkommande låter det på ett annat sätt, och man kan mycket väl förstå att den längtar efter att i bästa fall vid årsskiftet men troligen inte förrän till våren kunna flytta tillbaka.

Av den föga lyckade gamla matsalen blir inte mycket kvar. Den utgör emellertid stomme för den nya byggnaden, där man kanske först och främst lägger märke till en verandaliknande utbyggnad mot ridplanen. Uppförandet av den medför att gamla matsalens fönster försvinner men för att det i alla fall skall kunna bli ljus och trevligt i gamla delen kommer det att byggas en lanternin på taket. En annan flygel blir det också. Denna inrymmer den betydligt ökade furirmatsalen och under denna liksom under den övriga delen blir det rikliga förvaringsutrymmen.

Den underjordiska kögängen har alla utsikter att bli populär hos manskapet ty tack vare den kan 180 man undgå vädrets onda makter medan de väntar på sin mat. Den börjar ett ganska gott stycke ut på kaserngården och torde vara ganska unik.

400 man var maximum för den gamla matsalen, i den nya kan man utan vidare plocka in 600. Enligt planerna skall arbetet vara avslutat till jul men man räknar med att materielleveranserna skall försenas så pass att det hela inte är färdigt förrän till våren.

Man får hoppas att det inte dröjer allt för länge ty även om improvisationens skimmer som vilar över varmgaragematsalen försläper en hel del, är det givet att man inte har det ringaste emot att få flytta in i moderna, trevliga men kanske framför allt ändamålsenliga lokaler.

K. S.

DE FÖRSTA INTRYCKEN...

Det första intrycket av det militära fick jag vid tilldelningen av tjänstegrenar. För min del blev jag ganska paff, när sergeanten utan att blinka eller darra på rösten sade: Anspann! Jo, tänkte jag, det här var allt män! Jag, som avskyr hästar och är djurplågare. I min tidigare ungdom var det ett stort nöje för mig att plocka av ben och vingar frånflugor. Jag undrade nu i mitt stilla sinne, huru befälen skulle reagera, om hästarna underkastades samma behandling. Men verkligheten har blivit en annan. Det är snarare hästarna, som tagit vingarna av mig. Hur länge jag får behålla mina ben, beror på de fyrbenta odjurens mycket växlande sinnelag.

Intrycken följde sedan i rask takt. Vid utdelningen av persedlar förvånades jag storligen över att man ej sade varsågod, när byxorna, hjälmen och de andra grejerna litet bryskt "lades" på golvet.

De, som legat inne en tid innan oss, gjorde ej heller att framtiden såg något vidare ljus ut för oss. Åtminstone verkade det rena rama mörklägningen, när en kille beklagande frågade, om jag var nyinryckt. Hoppfullt leende bejakade jag detta. "Stackars sate", sade han och försvann skrattande nedåt matsalen. Han hade ej behövt fråga, om jag var ny i kängorna, ty de oknäppa knapparnas charm hade jag ännu fått behålla.

Även jag kom så småningom till matsalen. Ett långt stycke utanför dörrarna stod en lång rad hungriga grabbar i väntan på sin tur. Här möttes jag för första gången av något, som liknade det civila. Kön liknade den, man brukar finna vid biografluckan, och grabbarna uppförde sig även som om de stodo i en sådan. De trängdes och voro alla lika angelägna om att komma fort fram.

På programmet stod en bit kött, som jag på grund av bristande fackkunskaper ej kunde placera inom någon bestämd djurklass. Någon i ledet påstod emellertid, att en häst hade lidit av ålder-

domssvaghet en längre tid, och att den lämnat sin jordiska tillvaro för några dagar sedan. Han menade naturligtvis, att endast denna arma krakes själ hade gått till de sälla betesmarkerna, och att nu hans syndiga och seniga lekamen gick igen i form av frukost. Men vi skall inte göra maten någon orätt. Den smakade bra, och i en hungrig mage gjorde den sin nytta.

En med mig nyinryckt tittade litet då och då åt sidan. Då detta upprepades ganska ofta under tiden vi åto, måste jag fråga honom, om han sökte något. Jo, det gjorde han. Han satt och väntade på att snapsbrickan skulle gå runt. Den kom tyvärr inte, och han fick sedan nöja sig med kotoddy, även kallad mjölk.

Ja, så kom den första dagen för persedelbytning. Denna procedur fortsatte även resten av veckan. Jag bytte med dej och du med mej, du med honom och han med mej. På så sätt finga vi en passningsmarginal av antingen fem nummer för stort eller för litet. Men passa skulle det. Självt kom jag till min fördel helt i en kappa av årsmoell 1910. Fållen trampade jag på och av huvudet syntes endast den del, som en gång skall bli kal. Årmarna hade fylts till hälften, men resten hade kunnat läggas upp, om inte en vänlig själ hade bytt med mig. I stället fick jag en av samma modell, men som fick tagas på med skohorn. Ännu en gång räddades jag, och nu har jag fått en, som är lagom, d. v. s. för stor här och för liten där. Det påstås, att jag med den klädseln skulle få en säker framtid i sjöbusarnas ledighetskommitté. Men vi får väl även här framhålla fördelen. Klädseln är varm även på sommaren.

Ett ganska kinkigt problem var sängen den första natten. Det var rena rama korvstopningen att komma mellan lakanen. Efter en timmes rast och vila på stället hade kroppen dock somnat. Jag borde kanske ha sagt domnat. Jag lovade mig själv, att när jag steg upp, skulle jag verkligen under-

SVENSK FASTIGHETSFORMEDLING

Tel. 857 Bostaden

HÄSSLEHOLM

Tel. 957, 1257

Avd.-chef Georg E. Nilsson

Förmedlar allt inom branschen

RENSKRIVNING — DUPLICERING — FÖRSÄKRING

Ombud för Skånes Skogsägareförening

IDROTTSKRÖNIKA.

T 4:s stamanställda erövrade SGU:s vandringspris i Stadsloppet. Laget består av följande "krigare", räknade fr. h.: Bernt Medin, Lars Bengtsson, Arvid Arnell, Stig Ström och Nils Gussing.

När det gäller att karakterisera innevarande idrottsår för T4:s vidkommande kan man med förelputsan upp den gamla satsen: "Ryktena om min öd är betydligt överdrivna." Både i avseende på andboll och fri idrott har det nämligen varit på alltså att rörelsen skulle läggas ner, men i samma övriga har nya krafter satts in, och kåren har tvärt

öka, om det var trästockar, eller om det var som man sagt, halm i madrasserna. På min lucka drog jag kille timmerstockar nämligen, så det var ju fara alltså.

Ej heller kan jag glömma, när jag fick det ansvarfulla uppdraget att lämna av vid kvällsvisitationen. Med kroppstyngden kraftigt bakåt och i tram givakt vid sängen viskade jag med lagom tycka: "Furir, vi är här allihop." Att succén inte var så stor som jag trott, fick jag reda på först nästare.

Men tiden går och vi med den. Så nu har jag koskav och blåsor på fötterna. Men strunta i det, för nu fruktas jag furiren och är honom huld och önskan.

Wolfgang.

om fått nytt blod i sina idrottsådror under dessa perioder.

Man minns hur det var med handbollen. Laget hade inte spelat många av sina matcher — till vilka man kom med mer eller mindre halvdant lag — förrän ryktena kunde tala om att föreningen skulle begära sitt utträde ur division V där laget hör hemma. Så uppenbarade sig emellertid några handbollslekare som räddande änglar, och laget, som tidigare minst av allt rosat marknaden, blev seriösa mest pålitliga poängplockare och noterade ingen förlust på de återstående matcherna. Det blev också en hedrande slutplacering; dock var KFUM Kristianstad bättre, och det laget flyttas nu upp.

Men alldeles bergsäker kan man inte vara på att Trängen även till nästa år får dväljas i femman. Man har lagt in en skrivelse till förbundet med anhållan om att få komma med i division IV, där man beräknar få plats i anledning av den planerade omorganisationen. Kommer STI upp får man hoppas, att kämpahumöret i de avslutande matcherna i föl inte var en säsongföreteelse.

Även vad det gäller fri idrott har ryktet vetat förmåla, att det inte skulle bli någon reda på kåren under året och det hade gått så långt, att de löpare, som efter terränglöpningarna voro bundna för T4, fann sig föranlåtna taga reda på hur de skulle bära sig åt för att kunna tävla för någon civil idrottsförening. Prätet fick gå ohämmat några veckor, publicerades till och med i någon tidning, men sedan lades korten definitivt på bordet av en uppretad idrottsledning: Det skulle givetvis bli idrott, inte tu tal om den saken, och det skulle bli stark idrott.

Som ett första medel att ge eftertryck åt deklamationen sände de stamanställda ett lag till Hässelholms stadslopp och den kvintetten hemförde en överlägsen seger. Senare har kårens församlade idrottsgarde mot SGU:s IF visat framfötterna på ett sätt som illa svarar mot de elaka ryktena och kapten Carl Eric Röing, som lovat taga hand om idrottsstyret, försäkrar, att det inte är några som helst dödsryckningar.

Men så förfogar man just nu över ett homogent material, där svenske kamratmästaren i längd och tresteg Ivan Lind från Hälsingborg är största namnet. Men sådana fortlöpande herrar som Ericson och Elmerson gå ej heller av för hackor. Speciellt imponerar den sistnämnda 11,4 på 100 meter.

Ja, friidrottarna torde man kunna lita på i alla väder och skall man döma efter träningsfliten hos utehandbollsspelarna bör det i år kunna bli bättre placering i DM än någon gång tidigare.

Keos.

Fint sätt på vägkanten.

Under förberedelserna till invasionen i Normandie skulle de amerikanska trupperna förläggas i en mängd läger spridda över hela Storbritannien. En dag hade en amerikan överste begivit sig ut i bil för att inspektera barackhyggen på flera olika orter. Som chaufför hade han fått en söt engelsk lotts ur Kvinnliga bilkåren.

Lägren befunno sig samtliga i mer eller mindre ofullbordat skick, och så långt som till bekvämligheter hade man ingenstans hunnit. På varje nytt ställe såg sig chauffören förgäves om efter någon antydan till damtoilet. Allteftersom timmarna gingo blev situationen allt pinsammare, och när de sent omsider hade anträtt den långa hemfärden och allt hopp var ute, bromsade hon resolut in vagnen vid vägkanten. Med ett generat "Förlåt ett ögonblick" steg hon ur, gick ett hundratal meter framåt vägen och försvann i skogen.

Efter några minuter kom hon ut igen, tillryggalade återvägen till bilen med sedesamt sänkta ögon, intog sin plats bakom ratten och körde de 80 kilometerna till överstens kvarter utan ett ord. Först vid framkomsten upptäckte hon att översten inte fanns i bilen.

ROYAL
STETSON
CASUAL

— en trevlig, ungdomlig hatt

En ultramodern, sportig modell i vackra, moderna nyanser. ROYAL STETSON CASUAL passar lika bra på weekend-utflykten som när Ni flanerar på stadens strög. Högsta kvalitet och hållbarhet — såsom alltid när det gäller en medlem av den välkända STETSON-familjen.

Eivin Andersson.

Telefon 178

Vinterövningarna i Småland.

Årets vinterövningar voro förlagda till småländska högländet och för kårens vidkommande var det Smålands Anneberg och Solberga, som ockuperades. Ur kåren organiserades en underhållsbataljon bestående av stab, 1 bilkompani samt två sjukvårdskompanier. Kommendant i Smålands Anneberg och Solberga var under tiden för vinterövningarna kårchefen överste K. Hagberg med förordnade majoren Birger Hasselroth som ställföreträdare.

Givetvis var man nyfiken på hur det skulle gå att dväljas bland smålänningarna i deras eget land — vi tillhörde ju ockupationsmakten.

Hur tillgick då själva intagandet av dessa platser? Sedan vissa direktiv erhållits från 1. milo utsändes en rekognosceringspatrull under befäl av kapten Kinnman för att på diplomatisk väg jämna marken. I patrullen ingick även tyghantverkare Johansson med snickarkunnig personal utrustade med alla nödvändiga ting. Det var nämligen meningen att vi vid framkomsten skulle spika oss fast omedelbart. Rapporterna som patrullen sände till hemorten voro inte särdeles optimistiska. Det skulle bli svårt att få personalen under tak. Stämningen bland ortsbefolkningen var svår att utläsa.

Dagen D närmade sig och snart skulle tiden vara inne för utlösandet av vår plan "Nord". Bataljonen framgick längs två vägar: dels statens järnväg, dels på den krokiga landsvägen över Växjö. Framryckningen blev helt oblodig och det var ingen svårighet för våra stridsvana trupper att sätta sig i besittning av anbefalld terräng.

Redan på ankomstdagens kväll kunde bataljonschefen utsända order nummer ett angående förbandens gruppering och förläggning. Allt gick med ordning och reda och befolkningen syntes taga det hela med behärskat lugn. Det dröjde heller inte länge förrän man kunde förstå att det inte utfärdats något fraterniseringsförbud. Batchefen lade beslag på Bungalow, en förstklassig plats för kommandaturen, och de värnpliktigas förläggning kunde heller ingen klaga på. — Lika litet som på maten vilken signalisten och mästarkocken Martini ställde om. Oroande rapporter började emellertid ganska snart ingå om stora sjuksiffror hos de andra förbanden. Hos Trängen var hälsotillståndet synnerligen gott men så var det också väl sörjt för truppersnas välbefinnande.

Den första tiden hade vi faktiskt tänkt anslå

Kårchefen
förevigad under manövern i Småland.

till skidåkning, vilket ju kunde vara lämpligt för oss skåningar. Det blev emellertid intet av den saken eftersom vädret var sådant att planer på roddträning mera överensstämde med verkligheten. Snön lyste alldeles med sin frånvaro och det var först vid hemfärden som vintervädret kom. De planerade samövningarna med andra truppdrag blev på grund av den tilltagande influensan inställda och i stället för meddelande om att vi skulle ut på manöver kom order om hemmarsch.

Fritiden hade kanske varit trist för de förband som lågo avsides men det fanns en och annan ljusglimt. Kapten Värnsund talade om sina erfarenheter från 1. Wiendetachmentets färd, Annebergsamatörerna underhöll med en verkligt trevlig cabaret och även i övrigt var förhållandet gott mellan ockupationsmakten och befolkningen. Innan vi lämnade Småland passade också andra sjukvårdskompaniets personal på att ge en tack- och avskedsföreställning till vilken man inbjudit alla civila.

Utrymningen av området gick väl i lås och så voro vi snart åter inne i kasernlivets lugna gängor, och här började man också göra vissa jämförelser mellan denna övning och den föregående i Dalarna. De som varit med om dalamanövern har så långt som det överhuvud taget är möjligt upplevt ett vinterfälttåg, vilket inte blev fallet med smålandsövningarna där vädret spolierade allting. Och nu går man bara och funderar så smått över var nästa vinterslag skall stå och hoppas att denna årsklass skall få vara med om vinterfältlivets hela tjusning.

L. S.

Ett minne från ofredens T 4.

Att det blir många glada minnen från beredskapstider är omvitnat på tusentals spaltmeter och rektor Bertil Gunnemo på Sundsgården, Hälsingborg, understryker detta, när Snapphanens red. ringer honom för att få höra hur det egentligen var på T4 under ofredsåren.

— De tre beredskapsmånader jag tillbragte på T4 kan jag inte undgå att vara nöjd med. Det var i stort sett angenämt, inte minst genom att jag då fick tillfälle komma i kontakt med ett par synnerligen trevliga officerare. Detta parat med en kamratanda, som torde sakna motstycke, är faktiskt det ljusaste minnet från denna tid.

Men det fanns naturligtvis tillfällen då man utan svårighet kunde hålla sig för skratt. Jag erinrar mig väl den gång då jag i min fullkomliga avsaknad av kännedom om lämplig uniformsdress vågade uppenbara mig på arbetsplatsen i kanslihuset ifklädd bland annat en skjorta. En dödssynd, som införskaffade mig en enligt min egen mening ganska onödig skrapa.

Den roligaste episoden härstammar från en period, då vi hade mycket att bestyra — ja, så mycket att vi tvangs arbeta i skift. Jag hade ett rum på sta'n men fick enligt en färsk bestämmelse inte

ligga där över natten. Följden blev att jag en natt klockan 1 — arbetet slutade så sent — talade om för mina kamrater att jag trots allt ämnade taga mig ut genom grind nummer 1 och ligga i min härligt civila bädd.

Jag stegade sålunda ut från kanslihuset och posten, som observerade detta stod ett ögonblick senare i stram givakt, när jag passerade honom på väg ut genom grinden som han öppnat sedan jag på långt håll påkallat detta.

Framgången sporrade mig till en upprepning och natten efter stegade jag minst lika beslutsamt ut från kanslihuset, sade med lika bestämd röst på avstånd ifrån att jag ville ha grinden öppnad — men stoppades av en post som var aningen mera uppmärksam än sin kollega från dagen innan. Jag behöver väl inte tala om att jag i fortsättningen föredrog att ligga i den säng, som Kronan välvilligt ställde till förfogande?

Det kan man fråga sig.

Fanjunkaren kommer på en post med att denne sitter. Han frågar med sin sursötaste röst:

— Hur kan det vara att Andersson inte ligger på post?
— Törs man det, fanjunkare?

Utsikt från Tormestorps Klint.

Drick kaffet

på

WESÉNS eller **CECILS**
CONDITORIER

**Flott på
foten**

är den **HERRE** eller **DAM**
som köper sina **SKOR** i

SOLID

När det gäller

Blommor

Iris Blomsterhandel

BLOMSTERFÖRMEDLING

GOTT

till sista droppen

är

Mörcks Kalaskaffe

Telefon 24 - Hässleholm

Klickar klockan?

gå till

Carl Lindbeck & Co.
URMAKERIAFFÄR

När det gäller kläder

eller annat i herrekliperingsbran-
schen, vänd Eder till oss.

Sista nyheter. Förmånliga priser

G. TH. LAGERQVIST - Nytorget

Billig, vällagad mat

serveras på

HESSLE-BAREN

Grandbiografen / Inga drinks

Bergströms Pappershandel

Stor sortering av

PAPPESSVAROR - SKRIVMATERIEL

KONTORSARTIKLAR, alla slag

RYDLUNDS

TOBAKS- OCH TIDNINGSAFFÄR

Finjagatan

REKOMMENDERAS

REX MATSALAR

i Solgården

CAFÉ OCH MATSAL

God och vällagad mat. Gott kaffe.

Odds Frisérsalong

Finjagatan - Telefon 199

TOSTINGS EFTR.

BAGERI och KONDITORI

Telefon 784

REKOMMENDERAS!

Drwan

Välsorterad

FRUKT- och

KONFEKTYRAFFÄR

Telefon 673

BURMANS

Konditori

FÖRSTKLASSIG SERVERING

Intimt - Trivsamt

Telefon 833

Grand

Telefon 54

METROPOL

Telefon 740

Förstklassiga program

STYR

DINA steg till

GÖINGE-

Konditoriet

Vi garanterar, att Du blir nöjd!

... förlova Er?

Köp ringarna i

N. SELANDERS

GULDSMEDSAFFÄR

Hotell Centrum

Solgården

Finjagatan 11

REKOMMENDERAR

sina I:a klass resanderum

Telefon 546

Soldathemmet

vid T 4 Hässleholm

Finjagatan 39 - Telefon 901

Ljusa, varma och trevliga lokaler

Läs- och skrivrum. Garderob

KAFÉ

Försäljning av frukt, karameller, choklad
och tobaksvaror - Telefonhytt

Gynna annonsörerna!

Segrare i striden

blir den som förfogar över de bästa vapnen
och förstår att föfoga över dem på rätta
sättet. Denna sats har allmängiltighet även
i reklamvärlden. Varje företags förnämsta
vapen, som alltid måste hållas blankt och
skarpt, är reklamen.

*Den kloke affärsmannen arbetar hand
i hand med den moderne boktryckaren!*

SVANTESSONS BOKTRYCKERI

Telefon 170

Hässleholm

SNAPPHANEN

TIDNING FÖR KUNGL. SKANSKA TRÅNGKAREN

Årgång 4

Nummer 2